

● ژنرال صهیونیست: فلسطینی بودم با اسرائیل می‌جنگیدم!

▼ گاهی اوقات سرکرده‌های سابق صهیونیست حرف‌هایی می‌زنند که خیلی جالب است، نیاز به مطالعه دقیق دارد و باید با حوصله آن را خواند و بررسی کرد. یکی از ژنرال‌های سابق صهیونیست در گفت‌وگویی تاکید کرده که «اگر فلسطینی بود با اسرائیل می‌جنگید» و شاید این جمله‌ای عجیب باشد اما حقیقت دارد. من هم توصیه می‌کنم گفت‌وگوی آمی آیالون با معاریو را بخوانید، با دقت هم بخوانید.

▼ «آمی آیالون» که فرماندهی «شایتت ۱۳» و نیروی دریایی رژیم صهیونیستی را بر عهده داشت، سپس عضو «کنست» (پارلمان اسرائیل)، بعد وزیر کابینه و عضو «کابینه» امنیتی-سیاسی شد، بیش از یک بار در مصاحبه با رسانه‌های خارجی و عربی گفته است: «اگر فلسطینی بودم، با اسرائیل می‌جنگیدم.» همین فرد رئیس شاباک نیز بوده است و در طول چندین دهه وظیفه تحقیق درباره مبارزان اصلی مقاومت فلسطین و خنثی کردن عملیات آنها علیه اسرائیل را داشت. او امروز در دهه ۸۰ عمر خود قرار دارد. پس چرا بعد از این همه کارنامه نظامی و امنیتی و سیاسی، این را می‌گوید؟

▼ آیالون در مصاحبه‌ای طولانی که روزنامه معاریو با وی داشت، در پاسخ به سوال مئیر اوزینیل، مصاحبه‌کننده، با سوال دیگری پاسخ می‌دهد: «شما تا چه اندازه فلسطینی‌ها را می‌شناسید؟» مصاحبه‌کننده پاسخ داد: می‌شناسم، من دوستانی در میان آنها دارم و افرادی را می‌شناسم. آیالون حرف او را قطع کرد: «خب، پس آنها قبل از هر چیز مردم هستند. درست است. اما آیا تاریخ آنها را می‌دانید؟ فرهنگ آنها؟ تفاوت بین آنها؟ آیا تو آنها را می‌شناسی یا می‌گویی من یک دوست دارم پس آنها را می‌شناسم؟»

▼ آیالون صحبت‌هایش را از جنگ ویتنام آغاز کرد و گفت: «آیا می‌دانی وزیر دفاع وقت آن‌ها که بود؟ رابرت مک‌نامارا. او فقط یک وزیر دفاع نبود، او ایدئولوژی آن جنگ بود و متعهد شد که در آن پیروز خواهند شد. آن جنگ در دهه ۱۹۷۰ به پایان رسید و ۲۰ سال بعد مک‌نامارا کتاب «نگاه به عقب» را منتشر کرد که به مستندی به نام «مه جنگ» تبدیل شد و حتی در سال ۲۰۰۳ جایزه اسکار بهترین فیلم مستند بلند را دریافت کرد. فیلم فوق مصاحبه‌ای است با مک‌نامارا که در مقابل دوربین آمریکایی‌ها را خطاب قرار می‌دهد و ۱۱ درسی که از جنگ آموخته را توضیح می‌دهد. به گفته آیالون، «نخستین درس این است که آمریکایی‌ها نه دشمن خود را می‌شناختند، نه تاریخ و نه ایده‌های آن را. در واقع، «ما دشمن خود را نمی‌شناختیم و معلوم شد چیزی کاملا متفاوت از آنچه ما فکر می‌کردیم می‌خواهد.»

▼ «غرب معتقد بود که ویتنامی‌ها بخشی از بلوک کمونیستی شوروی هستند و اگر ویتنام سقوط کند، تمام شرق آسیا از هم می‌پاشد. آنطور که بعدا معلوم شد، از دهه ۱۹۹۰، ویتنام شمالی به سوسیالیسم یا کمونیسم اعتقاد نداشت، آنها از چینی‌ها و روس‌ها متنفر بودند و تنها چیزی که می‌خواستند آزادی بود. پس از اینکه تحت استعمار فرانسه و آمریکا فرار گرفتند، خواستار استقلال شدند.»

▼ اما مصاحبه‌کننده گفت که این حرف او صحت ندارد! آنها در ویتنام شمالی مستقل بودند و می‌خواستند کنترل بخش دوم را بگیرند. ویتنام جنوبی نیز خواهان استقلال بود. آیالون به او پاسخ داد: «من دو بار تاریخ این جنگ را مطالعه کردم. بار دوم در طول پایان نامه کارشناسی ارشدم در هاروارد بود که باید شواهد و حقایق را ارائه می‌کردم، بنابراین می‌توانم بگویم که ویتنام جنوبی معادل ژنرال آنتوان لحد در لبنان بود. به همین دلیل گفته شد که آنها نماینده لبنان هستند. من نمی‌خواهم وارد این موضوع شوم. در همه موارد، ویتنامی‌ها برای آزادی خود جنگیدند و در واقعیت امروز، یک ویتنام متحد وجود دارد، نه شمالی، نه جنوبی و نه اشغالی.»

▼ «(ما) و آمریکایی‌ها دشمن را شناختیم. بنابراین، وقتی از من می‌پرسید که من به فلسطینی‌ها چگونه نگاه می‌کنم و گفتمی که آنها ۲۲ کشور (عربی) دارند، من برای شما حرفی دارم: صراحتاً این چیزی است که ما می‌گوییم، اما آنها متفاوت فکر می‌کنند. آنها خود را جزئی از امت اسلام نمی‌دانند. من در مورد حماس، اخوان المسلمین، یا آنچه در غزه و کرانه باختری می‌بینیم صحبت نمی‌کنم، منظورم اکثریت فلسطینی‌ها است. آنها خود را یک ملت می‌بینند.»

▼ «یکی از مصیبت‌های ما این است که به آنها به چشم افراد نگاه می‌کنیم و معتقدیم اگر کار و برای فرزندانشان غذا داشته باشند، مشکل حل می‌شود. نه. فلسطینیان امروز، نه فقط حماس، بلکه همه آنها حاضرند بچنگند و کشته شوند نه برای غذا. آنها هر کدام به شیوه خود با در مورد پایان اشغال یا از استقلال صحبت می‌کنند. بنابراین، از لحظه‌ای که آنها به خود به عنوان یک ملت نگاه می‌کنند، جنگ کاملاً متفاوت می‌شود.» «۱۶۷ کشور در جهان وجود دارند که آنها را ملت می‌دانند. به جز ما، تقریباً هیچ کشوری در جهان وجود ندارد که آنها را ملتی نداند که حق داشتن کشور مستقل خود در کنار اسرائیل را دارند.»

▼ «فلسطینی‌ها چیزی برای از دست دادن ندارند و وقتی کسی اینگونه می‌شود، «خطرناکترین دشمن» می‌شود، زیرا عملاً برای آزادی که مقدس‌ترین است می‌جنگد. این به دین یا ایدئولوژی مربوط نمی‌شود، بلکه مربوط به خود شخص است که عملاً خود را جزئی از یک ملت می‌بیند». زیو ژابوتینسکی، از رهبران «جنبش اصلاحگر صهیونیسم»، در مقاله معروف خود «دیوار آهنین» در سال ۱۹۲۳ همان چیزی را گفته بود که امروز وی می‌گوید. ژابوتینسکی گفته بود: «ما نمی‌توانیم با ادعایی به سراغ آنها برویم. ما زمین آنها را گرفتیم و آنها با ما خواهند جنگید.»

▼ «وقتی از من می‌پرسند که اگر فلسطینی بودم چه می‌کردم، می‌گویم: اگر کسی بیاید و سرزمین من، سرزمین اسرائیل را بگیرد، بدون محدودیت با او می‌جنگیم. در مورد راه حل من معتقدم که حل موضوع ممکن است، اما تا حد زیادی به نحوه درک ما از فلسطینی‌ها مرتبط است. با ادامه جنگ، حماس قدرت بیشتری به دست می‌آورد و بنابراین، تنها راه شکست حماس ایجاد یک افق سیاسی برای مردم فلسطین است. زمانی که توافقنامه اسلو امضا شد، یک اقلیت فلسطینی از حماس حمایت می‌کردند در حالی که وقتی افقی وجود ندارد، فلسطینی‌ها قیام می‌کنند، همانطور که در انتفاضه دوم اتفاق افتاد.»

▼ آیالون در پاسخ به ادعای مصاحبه‌کننده مبنی بر اینکه اسرائیلی‌ها با فلسطینی‌ها سازگار هستند، گفت: «ما دولتی را انتخاب کردیم که سیاست آن در واقع توسط (وزرای مذهبی صهیونیست) ایتمار بن گویر و بتسلئیل اسموتریچ هدایت می‌شود. آیا ایدئولوژی آنها را خوانده‌اید؟ برنامه استراتژیک اسموتریچ؟ می‌شنوی چه می‌گوید؟ او می‌گوید «حواره» (روستای فلسطینی) را باید سوزاند.»

✓ این گفت‌وگو را خبرگزاری ایسنا ترجمه کرده است...

@SyrianKhabar